

BAPTISTFÖRSAMLINGEN IMMANUEL
Örebro

FÖRSAMLINGSORDNING

Antagen 1995, reviderad 2001, mindre revision 050911

Välkommen

.....att lära känna församlingen Immanuel!

Vi är människor som möter både glädje och bekymmer. En del av oss är blyga och försiktiga, andra frimodiga och talföra. Några är konservativa, andra älskar att förändra och förnya. Bland oss finns både barn, tonåringar och vuxna.

Vi har något viktigt gemensamt: Vi har upptäckt att Gud älskar världen och söker gemenskap med oss människor. Gud möter vi i Jesus Kristus som vi har börjat tro på. Det är en djup glädje i livet!

Det följande är vårt försök att beskriva vilka vi är, vad vi tror och vad vi vill vara. Man kan kalla det ett försök till "självyporträtt". Beskrivningen är en del av en pågående process, där vi som Jesu lärjungar tänker om livet, och därför blir den aldrig färdig.

Vi önskar att vår församling ska vara en plats där vi möts med ömsesidig respekt. Därför vill vi värna om öppenhet och dialog. Vi önskar att det ska hjälpa oss och andra till fortsatt utveckling. Utifrån troheten till Jesus Kristus vill vi vara öppna för nya möjligheter och behov.

Tro på Gud

Universum är ofantligt stort! Den som anar dess storlek och tror att Gud både har skapat det och upprätthåller det, inser att vi tror på en fantastisk och kraftfull Gud.

Vi tror att Gud är god, kärleksfull och helig. Som Fadern, Sonen och Anden är Gud vår Skapare, Frälsare och Hjälpare. Gud beskrivs i Bibeln som far, men också moderliga uttryck används för att beskriva vem Gud är och vad Gud gör.

Tron på Gud har sitt centrum i Jesus Kristus och hans liv, död och uppståndelse för vår skull. I Jesus blev Gud människa och visade sig för oss i handlingar och ord. Hos honom finns gemenskap, förlåtelse, helande, glädje och frihet. Som människa tog Gud på sig domen över våra synder. Efter sin himmelfärd sitter nu Jesus vid Faderns sida. Vi ser fram emot att han ska komma tillbaka på ett synligt sätt.

Genom den heliga Anden förmedlas Guds nåd till människor. Genom sin Ande förnyar Gud ständigt skapelsen och är nära oss. Genom samma heliga Ande är den uppståndne Kristus hos oss idag. Andens uppgift är att vittna om Jesus, ge kraft till evangelisation samt utrusta oss med nådegåvor för tjänst i församlingen och världen.

Liksom andra kristna tror vi dessutom att människan är skapad av Gud och har en särställning i skapelsen. Vi inser människors skuld inför Gud och behov av räddning undan synden. Vi bekänner att Jesus är enda vägen till Gud och att varje människa behöver omvända sig och upprättas till ett liv som Jesu lärjunge. Bibeln lär oss dessutom att vi är ansvariga inför Gud för hur vi lever vårt liv.

1Mos 1:1, Jes 49:14-15, 66:13, Apg 1:11 Job 1:18, 3:16, Gal 4:3-7, Job 16:13, 1Kor 12:4-7

Att vara kristen

Att vara kristen är att höra ihop med Jesus Kristus. Bibeln och människor beskriver det lite olika, till exempel ”att bli frälst”, ”bli pånyttfödd”, ”bli omvänd”, ”komma till tro”. Vissa upplever en omedelbar förändring, andra växer in i tron. Hur vi än uttrycker det, handlar det om att genom Jesus ha en relation till Gud. Eftersom Jesus har dött för mig och jag sagt ja till att hans död också är för min skull, är jag genom Andens verk inlemmad i Kristi kropp. Jag bejakar att Gud är min Far och jag är Guds barn. Jag är medlem i Guds familj; vi har ett personligt förhållande till varandra.

Att ta emot Jesus kan vara en omvälvande erfarenhet. Livet börjar om från en ny utgångspunkt. Man upptäcker en ny värld. Det är naturligt att då känslomässigt uppleva en blandning av osäkerhet och glädje. Man kan vara glad över vad som hänt och samtidigt osäker inför vad beslutet skall leda till. Det är viktigt att då komma ihåg att Gud har börjat något nytt i ens liv. Man får vila i den vissheten! Och samtidigt vara nyfiken och förväntansfull inför det nya livet.

2Kor 5:17, Job 1:12, Job 3:5, Tit 3:4-8, 1Kor 12:13.

Guds församling

Församlingen är en gåva från Gud. Den börjar när Gud kallar människor till gemenskapen i Guds rike. I evangeliet om Jesus Kristus erbjuds befrielse och frälsning. När människor tar emot detta förenas de med Kristus och kan kallas kristna. Församlingen, som omfattar människor i alla åldrar och situationer, är därför främst ett Guds verk i människor, en levande organism snarare än en organisation.

Församlingen beskrivs bäst utifrån sitt centrum som är Jesus Kristus och de människor som är samlade kring honom. Eftersom bejakandet av Guds ord är en process som pågår hela livet är församlingen snarare ett skeende än något färdigt.

I Bibeln finns olika bilder som vill hjälpa oss att förstå vad församlingen är. Där talas till exempel om Kristi kropp med många lemmar, en bild av delaktighet. Där talas vidare om Guds folk (en bild av tillhörighet) och om vinträdet och grenarna (en bild som visar på samhörighet). Församlingen kan också beskrivas som ”vägens folk” vilket talar om att den kristna gemenskapen alltid ska vara i rörelse. Grundläggande är tanken att församlingen är en grupp människor som vill leva i Kristusgemenskap. Genom detta kan Gud bli känd och erkänd.

Församlingen finns i världen och är till för världen. Eftersom den formats i relation till samhällen av varierande karaktär kan den se olika ut. Församlingens organisation ska spegla dess grundläggande väsen och söka jordiska former som så långt det är möjligt passar in i samtiden och är funktionella.

Kristuslivet och församlingssammanhanget hör ihop med hela livet. En kristen församling är därför något mer än andra föreningar och fritidsaktiviteter. Även om de yttre formerna kan sammanfalla, är församlingens väsen annorlunda.

Mark 1:14-15, Matt 16:16-18, Ef 2:10, Apg 2:42, 1Kor 1:2; 3:9, Mark 10:13-16, Upp 21:2.

Immanuelskyrkan i Örebro

Vår församling grundades 1907 av 32 personer. Vid den tidpunkten började stadsdelen "Väster" i Örebro att bebyggas. Starten av den då tredje baptistförsamlingen i Örebro var ett uttryck för viljan att nå ut med evangeliet genom att grunda nya församlingar. Kyrkobyggnaden invigdes två år senare.

Församlingen har ända från början varit verksam inom svensk baptism, och vår historia är intimt förknippad med Örebromissionen (ÖM). När ÖM 1996, tillsammans med Helgelseförbundet och Fri baptistsamfundet, formade Nybygget – Kristen samverkan (numera Evangeliska Frikyrkan), valde vi att tillhöra den gemenskapen och därigenom samverka med församlingar på andra håll i Sverige och utomlands. Vår historia har alltså präglats av baptistiska rötter och svensk väckelserörelse. Under de senaste decennierna har vi hämtat intryck från den karismatiska rörelsen och evangelikal teologi.

Immanuelskyrkan har under hela sin historia präglats av många människors engagemang. Församlingen har och har haft många goda ledare. Söng och musiken har alltid haft en framträdande plats; "Söndagskväll på väster" och "Ung Ton" är båda exempel på det rika musikkivet. En målmedveten satsning har alltid gjorts på barn och ungdomar, och församlingen har därför ett stort utrymme för många unga människor.

Vi har fortfarande våra lokaler på Väster och arbetar särskilt med inriktning att vara en kyrka för människor i vår geografiska närhet. Vid sidan om gudstjänster och andra samlingar för bön och bibelläsning, omfattar församlingens verksamhet många olika grupper och aktiviteter. På vår sommargård Stenbodagården mellan Askersund och Laxå möts också människor i alla åldrar.

Församlingens uppdrag

Församlingens uppdrag är att vara en öppen Kristusgemenskap i världen. Detta har sedan urkyrkans tid beskrivits med hjälp av de tre bibliska orden vittnesbörd (*martyria*), tjänande (*diakonia*) och gemenskap (*koinonia*).

Sammanfattningsvis kan sägas att församlingen vill erbjuda mötesplatser för att människor ska

- bejaka sin gudstro och upptäcka och våga närma sig Gud,
- tro på Jesus Kristus och bekänna Honom som Herre och Frälsare,
- lära sig leva i gemenskap med Jesus Kristus och hans efterföljare och verka för Kristi kyrkas synliga enhet,
- växa och mogna till de människor som Gud avsett oss att vara,
- tjäna människor i familjeliv och vänskrets, i arbetsliv och samhälle,
- upptäcka vår samhörighet med och vårt ansvar för alla människor och särskilt finna vägar till vittnesbörd och tjänst bland fattiga och förtryckta,
- leva ansvarigt i skapelsen.

1Petr 2:9-10, Matt 28:18-20, Job 20:21.

Guds ord

*"Guds ord är levande och verksamt. Det är skarpare än något tveeggat svärd...".
(Hebr. 4:12)*

Gud talar till sin skapelse på många sätt. Hans skaparord till oss människor förmedlas genom Andens verk. Det kommer främst till uttryck i Jesus Kristus.

Genom Bibeln talar Gud till oss på ett särskilt sätt. I Bibeln uppenbarar Gud sig för oss och berättar vem han är, vad han gjort och vad han vill. Som troende kristna och Jesu lärjungar, är det därför naturligt att vi lyssnar till dess budskap och lär av dess undervisning.

Eftersom Bibeln har kommit till i andra situationer än vår egen, måste dess budskap klarläggas för vår egen tid. Vi tror att detta fordrar ett grundligt studium av det skrivna ordet under ledning av den helige Ande. Denna tolkningsprocess är en uppgift för varje kristen och bör genomföras i dialog med andra kristna, vilkas perspektiv och insikter kan komplettera och korrigera ens eget. Den kristna gemenskapen är ett viktigt sammanhang för denna dialog. Var och en har dock frihet att själv avgöra innebörden och konsekvenserna för sitt eget liv utifrån det Gud säger, och står själv ansvarig inför Gud för de beslut man fattar.

Hebr 4:12, Hebr 1:1-4, Job 1:1-3, Rom 12:1-2, 2Tim 3:14-17

Gudstjänsten

"Och de deltog troget i apostlarnas undervisning och den inbördes hjälpen, i brödbrytandet och bönerna." (Apg 2:42)

Genom hela sin historia har Guds folk firat gudstjänst. Vanligtvis firar den kristna församlingen sin huvudgudstjänst på söndagen till minne av att Jesus uppstod på den dagen.

Gudstjänsten är ett möte mellan Gud och människor. Vi kommer till Gud och till församlingsgemenskapen med vår och världens situation.

Gudstjänstens väsentliga innehåll är mötet med Guds ord. Gud talar till oss och vi ger vårt gensvar genom bekännelse, lovsång, tillbedjan, bön, gemenskap och offer. Gudstjänsten är också ett tillfälle då människor kan överlåta sig till ett djupare Kristusliv.

Gudstjänsten kan även beskrivas som ett samspel mellan människor och Gud. Därför är mångfalden viktig, och gudstjänsten bör präglas av den heliga Andens frihet och god ordning. Vi eftersträvar kontinuitet och förnyelse i en gemenskap där alla är delaktiga.

Apg 2:42, 1Kor 14:26, Hebr 10:24-25, Upp 1:10

Dopet

*"De som tog emot Ordet, lät döpa sig. Och så ökade församlingen".
(Apg 2:41)*

Redan efter Petrus första predikan på pingstdagen förrättades det första dopet. Dopet utgjorde en bekräftelse på att man ville vara kristen. Också idag ser vi dopet som en viktig och avgörande del i människans omvändelse till Gud.

Dopet är Guds gåva och hör samman med Jesus Kristus och det han gjort i liv, död och uppståndelse. Dopet uttrycker en djup gemenskap med Kristus och är ett erbjudande om att bli delaktig av försoningens nåd och uppståndelsens kraft till ett nytt liv. När dopet sker genom nedsänkning blir bilden av begravning och uppståndelse tydlig.

Församlingen praktiserar, där fysiska hinder ej omöjliggör det, dop genom nedsänkning efter personlig bekännelse om tro på Jesus Kristus.

Matt 28:19, Rom 6:3-4, Apg 2:38-41, Gal 3:27.

Nattvarden – Herrens måltid

”Medan de åt tog Jesus ett bröd, och efter att ha läst tackbönen bröt han det, gav åt sina lärjungar och sade: Tag och ät, detta är min kropp.” (Matt 26:26)

Nattvarden är en mötesplats mellan Gud och människa. Den påminner oss om det Gud gjort, gör och vill göra.

Måltiden återspeglar flera olika motiv. Kristi försoningsoffer för vår skull utgör grunden för tacksamhet, gemenskap, delaktighet, dom, förlåtelse och hopp. Vi tror även att Kristus ger sig själv till oss, när vi i tro tar emot brödet och vinet.

I nattvarden gör den heliga Anden ord och handlingar levande så att församlingen och den enskilde kan få uppleva ett möte med Gud. Det viktiga är att Han är närvarande och kommer till oss i måltiden, inte på vilket sätt han gör det på.

Vi deltar vid Herrens bord för att vårt andliga liv skall förnyas och den kristna gemenskapen fördjupas.

Till Herrens måltid inbjuds alla som söker Jesus Kristus och vill möta honom.

2 Mos 12, Matt 26:26-29, Job 6:22-59, 1 Kor 11:23-26

Gemenskap

”Alla är ni ett i Jesus Kristus.” (Gal 3:28).

Att vara kristen är att vara överläten till gemenskap med andra kristna. Grunden för detta är inlemmandet i Kristi kropp som utgör hans världsvida kyrka. Det innebär att alla tillhör alla och tjänar varandra.

Församlingens medlemmar kallas därför att respektera varandra, förlåta varandra, bära varandras bördor, be för varandra och hjälpa varandra att leva som kristna människor.

Gemenskapen med varandra uttrycks på flera sätt, till exempel genom personlig vänskap, gemensamt arbete och genom församlingens samlingsar. Att tillhöra en mindre församlingsgrupp spelar en viktig roll för många. Förutom gudstjänster och andra samlingsar finns också studiearbete, sång- och musikliv, barn- och ungdomsarbete, äldrearbete, caféverksamhet med mera.

De församlingsmedlemmar som på grund av sjukdom eller annan orsak inte kan delta i församlingens sammankomster får möjlighet till gemenskap genom hembesök då även nattvard kan firas. Via kassett finns det även möjlighet att få lyssna till gudstjänsten.

Tjänst

”Så länge det finns tid skall vi därför göra gott mot alla människor, framför allt mot våra trosfränder.” (Gal 6:10)

Församlingens medlemmar kallas till *diakoni*, utgivande tjänst för andra. Goda exempel på diakoni är bland annat ansvar i samhället genom politiskt arbete, aktivt föräldraengagemang i skolan eller som ledare i olika föreningar. Diakoni är också omsorg om grannar, om skol- och arbetskamrater, engagemang bland människor som är drogberoende, i väntjänst för ensamma, med mera.

För att utföra dessa uppdrag har Gud utrustat varje människa med gåvor. Allt det goda vi har fått, kunskap, begåvning, erfarenheter och annan andlig utrustning, får vi använda till tjänst. Var och en hjälper till i församlingen efter sin förmåga.

Gemenskapen och tjänsten i Immanuel är inte fullkomlig. Ensamhet finns också i vår församling. Vi vill dock arbeta för att varje människa ska få uppleva verklig gemenskap och omsorg.

Apg 2:42, Gal 6:10, 1 Petr 4:10

Den lilla gruppen och omsorgen

Vårt uppdrag som församling är att göra Guds kärlek synlig i världen. I uppdraget ligger att ära Gud, att själva mogna och utvecklas i vår tro, att bygga en kärleksfull gemenskap och föra evangeliet vidare. I Immanuel tror vi att den lilla gruppen är ovärderlig för att fullgöra det uppdraget.

Varför då? Jo, för att i en mindre grupp får alla utrymme att ställa sina frågor och dela tankar och erfarenheter. Där får vi pröva på och lyckas eller misslyckas. Genom att dela livet hjälper vi varandra att uttrycka vår tro med egna ord. Därmed gör vi också vår egen tro relevant för både oss själva och andra. Genom vägledning, stöd, bibelordet, gemenskap och bön fördjupas våra kristna liv.

Som kristna längtar vi efter att få leva våra liv ärligt. Därför bör den lilla gruppen präglas av trygghet. I en trygg gemenskap vågar vi vara öppna och sårbara inför varandra och på det sättet kan vi leva i ärlig överlåtelse till varandra. Det är när kärleken och omsorgen visas praktiskt i vardagen som gudstjänsten kan bli en fest!

Att komma till tro kan vara en lång process. Den lilla gruppen vill därför även vara en gemenskap för sökaren som ännu inte hittat hem. I gruppen skapas förutsättningar för den processen genom möjlighet till vägledning, bearbetning och nära relationer. Målet är att förmedla en dynamisk kristen tro och att erbjuda en djup och äkta gemenskap. På

det sättet utgör den lilla gruppen ett erbjudande, både för den som varit med länge och för den som kommer ny till församlingen.

Förvaltarskap

"Tjåna varandra, var och en med den nådegåva han har fått, som goda förvaltare av Guds nåd i dess många former." (1Petr 4:10)

Gud har gett oss vårt liv, våra gåvor, våra tillgångar och vår del i skapelsen på samma villkor som en ägare överlåter det han har till en förvaltare. Allt vi är och har tillhör egentligen Gud. Den kristna människan kallas därför att dela med sig, inte bara av sitt överflöd, utan också att i Jesu efterföljd vara beredd till verkliga offer för medmänniskors bästa.

Vi kallas därför att bruka kunskap, begåvning, erfarenheter, pengar och annat i livet på ett ansvarigt sätt. Enskilt och gemensamt ska vi söka Guds vilja så att vi inte använder Guds gåvor på ett godtyckligt sätt och därmed missbrukar hans förtroende.

En viktig del i förvaltarskapet är att ha hand om sina pengar och materiella tillgångar på ett ansvarigt sätt. Med kärlek och förstånd uppmanas vi därför att regelbundet ge till Herrens verk. Självklart bör givandet ske i relation till de resurser var och en har.

1Kor 4:2, 2Kor 8:1-15

Mission och vittnesbörd

"Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar. Döp dem i Faderns, Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er." (Matt 28:19)

Genom Jesu missionsbefallning har församlingen fått ett uppdrag att medverka till att Jesus Kristus blir känd och trodd över hela världen. På så sätt är mission ett överskridande av etniska, sociala, språkliga och geografiska gränser. Målet är att möta människors andliga och kroppsliga behov. Tillsammans med hela kristenheten är det församlingens mål att medverka till att hela evangeliet når ut till människan i hela världen.

Varje kristen är därför kallad att vittna inför de människor han/hon har omkring sig. Var och en gör detta på sitt sätt, i ord och handling, utifrån sina personliga förutsättningar.

Immanuelskyrkan sänder ut och ger andligt och ekonomiskt stöd till människor med kallelse och vilja att tjäna i detta uppdrag. Personliga kontakter mellan missionsarbetare och medlemmar är viktiga och oppmuntras.

Missionsarbetet sker i samarbete med Evangeliska Frikyrkan samt genom enskilda medlemmar som samarbetar med andra organisationer för att fullgöra sin missionskallelse.

Job 20:21, Matt 28:18-20, Apg 1:8

Undervisning

"Ni har lärt känna herren Kristus Jesus, lev då i honom, med rot och grund i honom, allt fastare i den tro som ni har undervisats i, och låt er tacksambet överflöda." (Kol 2:6-7)

Undervisning som leder till fördjupning, tillväxt och mognad är nödvändig för varje människas liv. I Bibeln uppmanas de kristna att ständigt låta sig fyllas av Guds ord, Andens kraft och växa till i likhet med Kristus.

Vårt samhälle kännetecknas av minskad kunskap om kristen tro. Undervisning och samtal om vad den kristna tron innebär samt samtal om kristen etik och livssyn är därför avgörande. Det sker bland annat genom förkunnelse, studiecirklar, upptäckargrupper och samtal som genomförs i en anda av dialog och respekt för oliktankande.

I Immanuelskyrkan finns det även möjlighet att föra samtal om tro i till exempel alpha-grupper. Det finns också möjlighet för yngre tonåringar att få konfirmationsundervisning.

Rom 15:4, 2Tim 3:16-17

Särskilda gudstjänsthandlingar

Församlingen är en naturlig plats för att uppmärksamma viktiga händelser i livet. Såväl medlemmar som andra är välkomna att ta del i dessa gudstjänsthandlingar som oftast sker i kyrkan men även kan äga rum i hemmet. De förbereds vanligtvis genom samtal mellan officianten och de deltagande.

BARNVÄLSIGNELSE

"De som gör sig själva små som barnet, är störst i himmelriket. Och de som i mitt namn tar emot ett sådant barn, tar emot mig." (Matt 18:10)

Föräldrar kan bära fram sina barn till barnvälsignelse. Genom välsignelsen uttrycks tacksamheten för det lilla barnets liv. Genom barnvälsignelsen vill vi som församling ta emot barnen som en Guds gåva och vittna om att Guds rike tillhör dem. Handlingen är också ett uttryck för församlingens omsorg om och ansvar för barnen och familjerna. I barnvälsignelsen betonas inriktningen att barnet skall få

växa upp i en miljö av trygghet och gemenskap, samt finna vägen till en personlig tro på Jesus Kristus.

VIGSEL

"Därför ska en man lämna sin far och mor att leva med sin hustru, och de två ska bli ett." (1 Mos 2:24)

Äktenskapet är instiftat av Gud. I en kyrklig vigsel lovar man och hustru inför Gud och människor att leva i trohet till varandra. Vigseln uttrycker parternas beslutsamhet att ta steget in i överlåtelse till varandra. Vanligt är att vigseln blir en fest inför Guds ansikte tillsammans med släkt, vänner och församling.

Församlingens pastor har vigslerätt, det vill säga han/hon har av samhället anförtrots rätten att förrätta en juridiskt bindande vigsel. Denna rätt gäller även vid vigsel av andra än församlingens medlemmar. Enligt lagen är vigseln en offentlig handling och måste ske inför minst två vittnen.

BEGRAVNING

"Vare sig vi lever eller dör tillhör vi alltså Herren." (Rom 14:8)

När någon dör och ska begravas är ofta församlingens pastor officiant. Begravningsakten har ingen juridisk karaktär utan utformas som en tacksägelsestund för den avlidne och en överlåtelse av honom/henne till Guds omsorg. Församlingens pastorer erbjuder hjälp och stöd för de anhöriga under hela tiden och även efter begravningen.

Begravningsakten kan ske i Immanuelskyrkan eller i annan lämplig lokal. De praktiska frågorna brukar överlåtas till en begravningsbyrå, men församlingens medlemmar kan hjälpa till med vissa tjänster.

Kristen livsstil

"Kärleken är tålmodig och god. Kärleken är inte stridslysten, inte uppblåst. Den är inte utmanande, inte självisk, den brusar inte upp, den vill inget något ont. Den finner inte glädje i orätten, men gläds med sanningen. Allt bär den, allt tror den, allt hoppas den, allt utbärdar den." (1 Kor 13:4-7).

Kärleken är riktlinje för det liv som låter sig styras av Kristi ande. Den kristne har fått Anden som hjälpare och har förmånen att vara ledd av Gud. Genom den kristnes liv kan evangeliet göras trovärdigt för andra människor.

Bibeln ger många förmaningar och konkreta råd för hur en kristen skall tänka, handla och vara. Alla sådana förmaningar är tillämpningar av grundbuden om kärlek till Gud och medmänniskan.

När Kristus är Herre i en människas liv påverkas tankar och handlingar av honom. Den kristne utmanas att ständigt överge oförsonlighet, avund, bitterhet, högmod, girighet och de handlingar som är uttryck för dessa som till exempel förtal, intriger, misstänksamhet, strider och ett egoistiskt levnadssätt. Istället odlar den kristne med Andens hjälp kärlek, tålmod, vänlighet, godhet och trofasthet. Det tar sig uttryck i förståelse, generositet, öppenhet, uthållighet, ärlighet, uppriktighet och vänskap.

Allt detta innebär att livet i församlingen får moraliska konsekvenser. Genom undervisning och samtal bearbetas ständigt frågorna om vad en kristen livsstil innebär.

Även den som vill leva efter Guds vilja kan känna sig villrådig. Ett sätt att bearbeta det är att samtala med andra erfarna kristna eller med församlingens pastorer, samt att be Gud om klarhet. Församlingens pastorer erbjuder bland annat möjlighet till enskilt samtal.

2Mos 20, Matt 22:37-40, Rom 5:5, Rom 13:10, 1Kor 13:4-7, Gal 5:21-26.

Församlingsvård

"Er kärlek ska vara uppriktig. Avsky det onda, håll fast vid det goda. Visa varandra tillgivenhet och broderlig kärlek, överträffa varandra i ömsesidig aktning." (Rom. 12:9-11)

Församlingen består av ofullkomliga människor som erkänner sitt behov av Guds nåd. Församlingens uppgift är därför att ge stöd åt den enskildes strävan att leva rätt och rent och inte att fördöma personliga misslyckanden. Förlåtelse, kärlek och omsorg som leder till upprättelse bör vara vägledande i varje situation. Alla medlemmar har ett ömsesidigt ansvar för varandra. Det förtroliga samtalet som bygger på trygga relationer är i detta ett bra sätt att stötta varandra.

Församlingens pastorer har ett särskilt ansvar för personlig vägledning och själavård. De har vid inträde i tjänsten lovat att inte för någon röja vad som anförtrots i bikt. Enligt samhällets lag har pastor rätt att inför domstol tåga om sådana förtroenden.

Rom 12:9-21, Matt 18:15-20

Medlemskap

*"Men åt den som tog emot honom, gav han rätten att bli Guds barn..."
(Job. 1:12)*

Medlemskapet är ett tecken på samhörighet mellan människor som själva frivilligt valt Kristus och varandra. Medlemskap innebär att vilja leva i Kristi efterföljelse och dela församlingens gemenskap och uppdrag.

I vår församling välkomnas var och en som personligt tror på och bekänner Jesus Kristus som frälsare och Herre i överensstämmelse med Guds ord.

Efter anmälan till församlingsexpeditionen och samtal med pastor eller annan församlingsledare, presenteras och välkomnas den nya medlemmen i gudstjänst, församlingsmöte eller i annan lämplig sammankomst.

Medlemskap kan upphöra genom flyttning till annan församling, genom begäran om utträde eller genom uteslutning.
Job 1:12-13, 3:16, Rom 10:9-10, 1Kor 12:3, 1Kor 5:1-5

Församlingens organisation

"Den beliga Anden och vi har beslutat..." (Apg 15:28)

Vår grundsyn är att det inte finns en given organisationsform som man i alla tider ska följa. Däremot vill vi som församling även i våra strukturer återspegla det som är grundläggande bibliska värden. Det vill säga alla människors lika värde och förmåga att höra Guds röst, Guds kallande och utrustande av människor för olika tjänster, samt en god och tydlig ordning för allas bästa. En konsekvens av detta är att det yttersta ansvaret i alla frågor ligger i församlingsmötet. Vid omröstningar har varje medlem en röst.

Församlingsledningen är ett förberedande, ledande och verkställande organ och fattar beslut i frågor som rör församlingens löpande verksamhet. För församlingens arbete ansvarar olika råd och ledargrupper. Församlingsledningen och råden/ledargrupperna samverkar för att ett gott resultat ska bli följden. Råden arbetar inom sina områden med stor frihet och högsta möjliga beslutskompetens.

Målet är att de flesta frågor ska kunna avgöras i råden. Uppföljning och rapportering av rådets arbete sker till församlingsledningen eller direkt till församlingen.

Medlemmar i olika råd och kommittéer samt ledare i olika grupper väljs vanligtvis i årsmötet för en tid av ett år. Församlingsledningen eller annat organ kan vid behov komplettera dessa med ytterligare personer under året.

Apg 15:28, 1Kor 10:15, Apg 6

Församlingsledning

Att vara ledare i Guds församling innebär att tjäna. Församlingsledningens uppgift är att ”uppbygga Kristi kropp”. Det handlar också om att söka urskilja Guds vilja och föra fram den i församlingen. Utifrån detta ska sedan församlingsledningen på ett kärleksfullt sätt leda och samordna församlingens arbete utifrån de beslut som församlingen fattat.

I ledaransvaret ligger uppdraget att på ett skapande sätt medverka till utveckling av individer, församling och församlingens roll i samhället. Ledarskap och vägledning av andra utövas främst genom förtrogenhet med Guds ord och det egna livets föredöme.

Till församlingsledare utses människor som har församlingens förtroende, vill överlåta sig till uppgiften och är beredda att tjäna Gud och medmänniskor i detta sammanhang.

Församlingsledningen består av sju till sexton ledamöter. Pastor är självskriven ledamot om ej annat överenskommit på grundval av till

exempel tjänstevolym eller befattningens karaktär. Val av församlingsledare sker i årsmötet på det sätt som stadgarna anger.

Rom 12, 1Petr 5:1-7, 1Tim 3:1-13, Apg 6:3, Ef 4:12

Ekonomi

”Har någon bara den goda viljan är han välkommen med vad han har, och bedöms inte efter hur mycket han inte har.” (2 Kor: 8:12).

Församlingen beslutar i årsmötet om omfattningen av sitt arbete och därmed också storleken på sina ekonomiska åtaganden. Det innebär att vi tar gemensamt ansvar för att behövliga medel kommer in. Verksamheten finansieras i huvudsak genom frivilliga gåvor.

Insamlingar sker i gudstjänster och sammankomster, men inbetalning kan också ske genom automatisk överföring eller via församlingens postgiro/bankgiro. Församlingens kassörer lämnar regelbundna rapporter till församlingen om den ekonomiska situationen.

Mal 3:10, 2 Kor 8

Relationer och samverkan

”Men inte bara för den ber jag, utan även för alla som genom deras ord tror på mig. Jag ber att de alla ska bli ett och att liksom du, fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss. Då ska världen tro på att du har sänt mig.” (Joh.17:20-21)

Kristi kropp är en världsvid gemenskap. Det betyder att vår församling ingår i Jesu Kristi kyrka här i världen.

Som församling vill vi leva i en öppen och skapande gemenskap med enskilda kristna och församlingar som delar vår Kristus-tillhörighet, antingen de är baptister eller hör hemma inom andra kristna samfund.

Församlingens medlemmar har personliga kontakter med andra kristna och kristna organisationer. Som församling samverkar vi också på olika sätt med andra. Vårt samarbete med andra kristna församlingar i Örebro sker bland annat genom Örebro Kristna Samarbetsråd.

Nationellt och internationellt samverkar vi med andra församlingar främst genom Evangeliska Frikyrkan (EFK). Inom EFK delar vi ansvaret för mission i och utanför Sverige samt för utbildning och förlagsverksamhet.

Job 17:20-23, 1Kor 12:13

Ändring av församlingsordning

Det är naturligt att församlingsordningen omprövas med vissa mellanrum. Den bör därför gås igenom, utvärderas och eventuellt förändras åtminstone vart sjunde år.

Förslag till ändring av församlingsordningen skall lämnas till församlingsledningen minst fem månader före årsmötet. Ett beslut om förändring skall förberedas genom samtal i församlingen.

För ändring av församlingsordningen fordras att två tredjedelar av antalet avgivna röster i årsmöte biträder förslaget.

Avslutning

Guds församling är alltid på väg för att på nya sätt återspegla Guds härlighet och tjäna honom i världen.

Bön om förnyelse

Gud vår himmelske Fader, vi lovar och prisar dig för att du genom Jesus Kristus har kallat oss att vara ditt folk. Vi tackar dig för att vi fått bli dina barn. Vi tackar dig för att vi fått del av glädjebudet om frälsning genom Kristi död och uppståndelse.

Väck oss Herre, genom den heliga Anden, och hjälp oss att se att ditt Rike och din framtid gäller alla människor. Förnya din församling, så att den får vara en levande och varm gemenskap, som är öppen för alla. Hjälp oss att vittna om din kärlek, och tjäna människor i deras glädje och nöd, så att de hör ditt ord, tar emot din frälsning och förenas med din församling. Låt din församling växa till genom den heliga Andens kraft.

Tack Gud att vi får vara dina medarbetare. Tack att ditt verk inte främst beror på den som planterar eller den som vattnar, utan på dig, vår Gud, som ger växten.

Vi beder i Jesu namn.
Amen.

Denna församlingsordning antogs i årsmötet september 2001 och utgör frukten av samtal i källgrupper/församlingsgrupper och församlingsmöten i Immanuelskyrkan under 2000 och 2001. Arbetet har letts av en grupp bestående av Sara Benson, Björn Cedersjö (ordf), Mats Frändå, Knut-Bertil Nyström, Anna Torgny och Gustaf Öman. Den utgör en revidering av en tidigare församlingsordning antagen 1995.

En mindre revidering kring organisationsfrågorna beslutades i årsmötet 2005 (050911). Då gjordes också ett antal uppdateringar av faktauppgifterna i texten.